

DE LANGE Requiem

Netherlands Chamber Choir
Uwe Gronostay *conductor*

Alphons Diepenbrock (1862-1921)1. *Caelestis Urbs Jerusalem* (1897) 5'18**Daniël de Lange (1841-1918)****Requiem** (1868)

2. Requiem 8'56
 3. Dies Irae 9'47
 4. Offertorium 4'38
 5. Sanctus – Benedictus 5'13
 6. Agnus Dei 3'02

Julius Röntgen (1855-1932)7. **Wider den Frieden.****Klage-, Anklage- und
Tristgesang** (1920) 8'14

8. **Gleichwie die grünen Blätter auf
einem schönen Baum** (1929) 4'19
 9. **Kommt her zu mir, alle die ihr
mein begeeret** (1929) 4'18

Netherlands Chamber Choir

SOPRANO: Barbara Borden, Erica Grefe, Lenie van den Heuvel*,
 Caroline de Jongh, Adinda de Nijs*, Helena Wiklund (L/D),
 Tannie Willemstijn (R), Machteld van Worden (L/D)
ALTO: Ananda Goud, Myre Kroese, Kathrin Pfeiffer*, Heleen Resoort*,
 Nine van Strien, Bernadette Bouthoorn, Clara Mesdag (L/D)
TENOR: Marcel Beekman (R), Jetse Bremer (L/D), Robert Coupe*,
 Michiel ten Houte de Lange, Bruce Sellers, Henk Vels*, Henk
 Grunneman (R), Simon Roberts (L/D), Richard Zook (L/D)
BASS: David Barick*, Peter Dijkstra, Jelle Draijer*, Kees-Jan de Koning,
 Lodewijk Meeuwssen (L/D), Bas Ramselaar (R), Hans Pootjes,
 Johan Feijen (L/D)

R = with Röntgen, L/D = with De Lange and Diepenbrock, * = soli with De Lange

Uwe Gronostay *conductor***Alphons Diepenbrock (1862-1921)**

Alphons Diepenbrock composed the '*Hymnus in festo dedicationis Ecclesiae*' *Caelestis urbs Jerusalem* (Hymn for the dedication of a church) for the celebration of the seventieth birthday of architect Pierre Cuypers. This work for mixed a cappella choir was first performed on May 16, 1897 in the Rijksmuseum in Amsterdam at a reception in Cuypers honour. As Pierre Cuypers was among the circle of friends of Diepenbrock's parents, the composer was well-acquainted with him and his neo-gothic architectural style (the Centraal Station and Rijksmuseum in Amsterdam). As a boy of twelve, Diepenbrock also considered becoming an architect. For years, he would spend his Saturday afternoons in the drawing office of Cuypers's son Josef to learn more about neo-gothic architecture. After completing his *Missa*, Diepenbrock related the composition to his association with Cuypers: 'One thing I learned as a boy from Cuypers made a deep impression on me. He said that the gothic has the advantage over every other style of building in that each detail has both a structural and decorative value. This gradually also helped me learn to understand music.'

Diepenbrock, an autodidactic composer, left behind a very personal oeuvre of ca. 100, mostly vocal, compositions.

© *Clemens Romijn***Daniël de Lange (1841-1918)**

Daniel de Lange was born to a Rotterdam family of musicians. His father, Samuel de Lange, was organist at the city's the Laurens Church and a respected figure in Rotterdam. Daniel received lessons from him on the piano and organ and he took lessons on the cello with Simon Ganz. At the age of fourteen, De Lange left for Brussels, where he continued his musical education. Three years later, in 1858, he took up residence in Vienna for a short time, enthusiastically immersing himself in the city's musical life. The following year he travelled together with his brother Samuel de Lange (1840-1911), also a musician, to present-day Poland, the Ukraine and Romania, where

they gave a number of concerts. De Lange returned to his birthplace Rotterdam in 1863 and worked for a short time as a teacher, soloist and choral conductor, until leaving in 1865 for Paris, where he became a church organist. Among his responsibilities in this post were the conducting of the choir, of the singing of chorales and of performances of oratorios by Handel and Carl Philipp Emmanuel Bach. He conducted, moreover, a men's choir and took on composition students, among whom, Ernest Chausson.

De Lange completed a number of compositions in his 'Parisian Period', including, in 1868, the *Requiem*.

After the outbreak of the Franco-Prussian War, De Lange moved to Amsterdam in 1871. Here as well, he was active in a great many fields. He began teaching the cello, was an orchestral and choral conductor, and, together with a number of leading musical figures, a founder of the Amsterdam Conservatory. While continuing to compose a great deal, De Lange also developed as a music critic in this period and became increasingly absorbed in musicology. A noteworthy parallel to these activities was his drawing together, in 1881, a chamber choir of highly talented professional vocalists with whom he performed a cappella compositions from the period of 1400 to 1600. Not only did they perform in the Netherlands, they also enjoyed triumphs in London, Frankfurt, Leipzig and Vienna. Near the end of his life, De Lange moved to California, where he died in 1918.

The *Requiem* (1868) could, without exaggeration, be considered a monument of nineteenth-century a cappella choral music. Set for two four-part choirs and two four-part solo ensembles (consisting of soprano, alto, tenor and bass), the work seems to reflect the choral practice of the late sixteenth and early seventeenth centuries. The musical idiom, however, was entirely new for its time and is clearly imbued with the composer's personal touch. Encapsulated in the Requiem are a wide range of expressive qualities and moods, making the text portrayal exceptionally suggestive. The most romantic, dramatic and emotional movement is the Dies Irae. In other

movements, such as the Kyrie Dei, there are stylistic characteristics that clearly reach back to the linear vocal style of the fifteenth and sixteenth centuries.

Although listed in a catalogue (dating presumably from the fifties) in The Hague Municipal Museum, the Requiem was only discovered, so to speak, in 1972 by Willem Noske. A short time later, Noske and this author made a deep study of it. In 1992, I was assigned to clarify the contents of the manuscript so that it could for the first time be printed and performed.

© Rene Rakier

Julius Röntgen (1855-1932)

Motets

1. Wider den Frieden. Klage-, Anklage-, und Trostgesang (1920)
2. Gleichwie die grünen Blätter auf einem schönen Baum (1929)
3. Kommt her zu mir, alle die ihr mein begeret (1929)

The twenty-three year old eminent pianist and composer Julius Röntgen took up residence in Amsterdam when Diepenbrock was merely sixteen years old. Röntgen was born on May 9, 1855 in Leipzig. His father, Engelbert Röntgen (1829-1897), was a well-known violinist and until his death a member of the Gewandhaus Orchester in Leipzig. Julius Röntgen composed his first work in 1864, the beginning of an impressive stream of music. He moved to Amsterdam in 1878 and became a piano teacher at the music school (later conservatory) of this city, and although he continued to teach the piano until 1926, Röntgen was director of this conservatory from 1912 to 1924, succeeding Daniel de Lange. Röntgen also conducted various orchestras and choirs. He gained international recognition through his innumerable public appearances, both at home and abroad, as a soloist, as the accompanist of vocalist Johannes Messchaert and cellist Pablo Casals, and with the Röntgen Trio, which he formed in 1913 with his sons, violinist Julius and cellist Engelbert Röntgen.

As a composer, Röntgen was an exponent of the conservative Leipziger Schule, which wrote in a classical-romantic idiom; a style that is reflected in many of his compositions. His early work shows the influence of Robert Schumann, or reminiscences of Brahms. Other pieces, such as the Three Preludes and Fugues on GHGBF (G.H.G. von Brucken Fock) stand closer to Max Reger. In the bitonal Symphony of 1930, Debussy's influence is said to make itself felt in various passages. In 1925, Röntgen withdrew to his villa Gaudeamus in Bilthoven, where he continued composing until his death on September 13, 1932. He left an extensive and impressive oeuvre behind. His choral works (a relatively neglected part of his oeuvre) number no less than 277 compositions for various choral settings.

A total of eight motets for mixed a cappella choir, using texts from the Old Testament, was created in the months June and July of 1929. Nos 2 and 3 on this album are from these motets. The third piece, *Wider den Frieden. Klage-, Anklage-, und Trostgesang*, dates from 1920 and is a pendant to an eight-voiced motet *Wider den Krieg*; which was composed in 1914. Both compositions were written for the choir of the Thomaskirche in Leipzig and its cantor, the influential Karl Straube, with whom Röntgen was befriended.

The "kriegerische Musik" was first performed in the Thomaskirche on July 11, 1920, conducted by Straube, and met with great success. Straube and his choir evidently kept the work on their repertoire, for *Wider den Krieg* was performed again on July 6, 1923, together with *Der gefangenen Juden Klagegesang*, also composed in 1914 by Röntgen. Straube's enthusiasm with these and other choral works of Röntgen prompted him to ask: 'Wann kommt die nächste?' Röntgen's answer was delayed until the summer of 1929, when, in roughly three weeks, he composed the eight motets. For this Netherlands Chamber Choir recording, Donemus (Documentation of Netherlands Music Foundation) has published two scores prepared from Röntgen's manuscripts. These manuscripts are housed in the Department of Music at The Hague Municipal Museum.

© Clemens Romijn

Translation: John Lydon

Alphons Diepenbrock (1862-1921)

Alphons Diepenbrock componeerde zijn '*Hymnus in testo dedicationis Ecclesiae*' *Caelestis urbs Jerusalem* (hymne voor het inwijdingsfeest van een kerk) ter gelegenheid van de viering van de 70ste verjaardag van de architect Pierre Cuypers. Dit werk voor gemengd koor a capella werd voor het eerst uitgevoerd op 16 mei 1897 in het Rijksmuseum te Amsterdam tijdens de huldiging van Cuypers. Doordat Pierre Cuypers tot de kennissenkring van zijn ouders behoorde kende Diepenbrock hem en zijn neogotische bouwstijl (Centraal Station en Rijksmuseum te Amsterdam) van dichtbij. Op twaalfjarige leeftijd overwoog hij zelf architect te worden. Hij verscheen jarenlang op zaterdagmiddag in de tekenkamer van Cuypers' zoon Josef om zich door hem te laten inwijden in de neogotische architectuur. Na de voltooiing van zijn spraakmakende Missa in '1894 legde hij een verband tussen dit werk en de figuur van Cuypers: "Een ding heb ik van Cuypers geleerd dat op mij als jongen een grote indruk maakte: hij zei dat de gotiek op alle andere bouwstijlen v66r had dat elk detail constructieve en tevens decoratieve waarde had. Dit heeft mij langzamerhand ook de muziek leren begrijpen. "

Diepenbrock, die als componist autodidact was, liet een zeer persoonlijk oeuvre na van ca. 100 grotendeels vocale werken.

© Clemens Romijn

Daniël de Lange (1841-1918)

Daniël de Lange was een telg uit een Rotterdamse muzikantenfamilie. Zijn vader Samuel was organist van de Laurenskerk en een geziene persoonlijkheid in Rotterdam. Daniël kreeg van hem les in het piano- en orgelspel en van Simon Ganz ontving hij cello-lessen. Op veertienjarige leeftijd vertrok Daniël naar Brussel waar hij zijn muziekstudies voortzette: Drie jaar later, in 1858, vestigde hij zich korte tijd in Wenen en maakte hij enthousiast deel uit van het Weense muziekleven. Het jaar daarop reisde hij samen met zijn broer en musicus Samuel (1840-1911) af naar het tegenwoordige Polen, de Oekraïne en Roemenië, waar zij samen tal van concerten

gaven. In 1863 keerde Daniël terug naar zijn geboortestad Rotterdam en was hij korte tijd werkzaam als leraar, solist en koordirigent, totdat hij in 1865 naar Parijs vertrok. Daar werkte hij als kerkorganist. In die functie zorgde hij ook voor de koorzang, van het zingen van koralen tot het uitvoeren van oratoria van Handel en Carl Philipp Emanuel Bach. Verder was hij dirigent van een mannenkoor. Ook had hij compositieerlingen, onder wie Ernest Chausson. Vele werken ontstonden in zijn 'Parijse tijd', waaronder het *Requiem* in 1868.

Nadat de Frans-Duitse oorlog uitbrak vestigde De Lange zich in 1871 in Amsterdam. Ook hier was De Lange weer op vele terreinen actief. Hij ontplooiëde zich als cello-leraar en als koor- en orkest-dirigent en richtte samen met andere kopstukken uit het muziekleven het Amsterdams Conservatorium op. Hier schreef hij vele composities. Daarnaast recenseerde hij en verdiepte zich steeds verder in de muziekwetenschap.

Zeer opvallend voor die tijd was, dat Daniël de Lange vanaf 1881 met een kamerkoor, dat hij zelf uit uitstekende beroepszangers had samengesteld, uitvoeringen gaf van a-capella-werken uit de periode van 1400 tot 1600. Niet alleen trad hij daarmee in eigen land op, maar ook - en met veel succes - in Londen, Frankfurt, Leipzig en Wenen. Aan het eind van zijn leven verhuisde De Lange naar Californië, waar hij in 1918 overleed.

Het *Requiem* (1868) mag zonder overdrijving een monument in de a-capella-koormuziek van de negentiende eeuw genoemd worden. De bezetting bestaat uit twee vierstemmige koren en twee vierstemmige solisten-ensembles (bestaande uit sopraan, alt, tenor en bas) en lijkt een terugblik op koorpraktijken uit het eind van de zestiende/begin zeventiende eeuw. Het muzikale Idioom is echter volkomen eigentijds maar dat wil geenszins zeggen dat De Lange niet een zeer persoonlijk stempel op zijn muziek heeft gezet. Het *Requiem* biedt een bijzonder grote verscheidenheid aan uitdrukking en stemming, zodat de tekstuitbeelding buitengewoon suggestief werkt.

Het *Dies Irae* is het meest romantische, dramatische en emotionele deel van het

Requiem. In andere gedeelten, zoals het *Kyrie Dei*, vinden we stijlkenmerken, die duidelijk teruggaan naar de lineaire vocale stijl van de vijftiende en zestiende eeuw.

Hoewel het *Requiem* in een catalogus van het Haags Gemeentemuseum (vermoedelijk uit begin jaren '50) wel al vermeld stond, vond de kennismaking pas in 1972 door Willem Noske plaats. Kort daarop werd het werk door Noske en ondergetekende daadwerkelijk ter hand genomen en bestudeerd. In 1992 kreeg ondergetekende de opdracht het handschrift zodanig te verduidelijken dat het werk voor het eerst gedrukt en uitgevoerd kon worden.

© René Rakier

Julius Röntgen (1855-1932)

Motetten

1. Wider den Frieden. Klage-, Anklage-, und Trostgesang (1920)
2. Gleichwie die 9runen Blatter auf einem schönen Baum (1929)
3. Kommt her zu mir, alle die ihr mein begeeret (1929)

Toen Diepenbrock zestien jaar was, vestigde zich in Amsterdam de 23-jarige eminente pianist en componist Julius Röntgen. Julius Röntgen werd op 9 mei 1855 te Leipzig geboren. Zijn vader Engelbert (1829-1897) was een bekende violist die tot aan zijn dood verbonden was aan het Leipziger Gewandhausorkest. Al in 1864 componeerde Julius zijn eerste werk. Dit was het begin van een indrukwekkende stroom muziek. Röntgen vestigde zich in 1878 in Amsterdam en werd pianodocent aan de muziekschool (vanaf 1884 het 'conservatorium') aldaar. Vanaf 1912 tot 1924 was hij directeur van dit conservatorium, als opvolger van Daniël de Lange. Tot 1926 bleef hij pianodocent. Ook dirigeerde Röntgen verschillende koren en orkesten. Internationale vermaardheid verwierf hij door talloze optredens in binnen- en buitenland als pianosolist, als begeleider van de zanger Johannes Messchaert en de cellist Pablo Casals en met zijn eigen Röntgen Trio (Julius Röntgen richtte dit Trio in 1913 op samen met zijn zoons, de violist Julius Jr. en de cellist Engelbert).

Röntgen behoort tot de componisten van de conservatieve Leipziger Schule, die schreven in een classicistisch-romantisch idioom; een stijl die hij in veel van zijn werken trouw is gebleven. Zijn vroege werken vertonen invloeden van Robert Schumann, of herinneren aan Brahms. Een werk als de Ode preludes en fuga's op GHGBF (G.H.G. von Bruckens Fock) staat dicht bij Max Reger. In de bitonale Symfonie uit 1930 meent men bij vlagen Debussy te horen. Vanaf 1925 trok Röntgen zich terug in zijn villa Gaudeamus te Bilthoven, waar hij bleef componeren tot aan zijn dood op 13 september 1932.

Röntgen liet een omvangrijk en indrukwekkend oeuvre na. Zijn kooroeuvre (een nagenoeg onbelicht aspect) telt maar liefst 277 werken voor koor in uiteenlopende bezettingen. In de maanden juni en juli van 1929 zagen in totaal acht motetten voor gemengd koor a-capella op teksten uit het oude testament het licht. Hiertoe behoren de motetten 2 en 3 op deze album. Het eerste werk, *Wider den Frieden. Klage-, Anklage-, und Trostgesang* dateert van 1920 en is een soort tegenstuk van het in 1914 gecomponeerde achtstemmige motet *Wider den Krieg*. Beide composities schreef Röntgen voor het koor van de Leipziger Thomaskirche en haar cantor, de invloedrijke, met Röntgen bevriende, Karl Straube. Onder diens leiding werd op zondag 11 juli 1920 de "kriegerische Musik" in de Thomaskirche met veel succes ten doop gehouden. Straube en zijn koor hielden het werk op hun repertoire, want op 6 juli 1923 werd *Wider den Krieg* samen met de eveneens in 1914 gecomponeerde *Der gefangenen Juden Klagegesang* van Röntgen opnieuw uitgevoerd. Straube's enthousiasme over deze en andere koorwerken van Röntgen leidde tot de vraag: "Wann kommt die nächste?" Het antwoord op deze vraag zou Röntgen tot aan de zomer van 1929 schuldig blijven, toen hij in ongeveer drie weken tijd acht motetten schreef. Ten behoeve van deze opnamen door het Nederlands Kamerkoor heeft Donemus de twee hier vastgelegde werken in partituur uitgegeven aan de hand van de manuscripten van Röntgen. Deze manuscripten zijn te vinden in de Muziekafdeling van het Haags Gemeentemuseum.

© Clemens Romijn

CAELESTIS URBS JERUSALEM

Hymnus in Festo Dedicacionis Ecclesiae

Caelestis urbs Jerusalem,
Beata pacis visio,
Quae celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsaeque ritu cingeris
Mille angelorum millibus.

O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi gratia,
Regina formosissima,
Christo jugata principi,
Caeli corusca civitas.

Hic margaritis emicant
Patentque cunctis ostia:
Virtute namque praevia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus,
Quisquis tormenta sustulit.

Scalpri salubris ictibus,
Et tunsione plurima,
Fabri polita malleo,
Hanc saxa molem construunt.
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum
Sit in aeternum Altissimo,
Natoque Patris Unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Sit per aeterna saecula.

REQUIEM

Requiem

aeternam dona eis, et lux perpetua luceat eis
Te decet hymnus Deus in Sion.
Et tibi reddetur votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam.
Deus ad te omnis cara veniet.
Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison
Requiem aeternam dona.
Dies irae, dies ilia solvet saeculum in favilla
teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus, quando Judex est
venturus
cuncta stride discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
per sepulcra regeorum,
coget omnes ante thronum
Mors stupebit et natura, cum resurget
creatura,
judicanti responsura
Scriptus in quo totum continetur, unde
mundus judicetur

Judex ergo cum sedebit,
quidquid latet apparebit, nil in ultum
remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus, quem patronem
ragatorus,
cum vix justus sit securus.
Rex tremendae majestatis, qui salvandos
salvas gratis,
salva me fons pietatis
Recordare Jesu pie, quod sum causa tuae viae,
ne me perdas ilia die
Quaerens me sedisti lassus, redemisti crucem
passus,
tantus labor non sit cassus.
Juste Judex ultionis, domum fac remissionis,
ante diem rationis.
Ingemisco tamquam reus, culparubet vultus
meus,
supplici parce Deus.
Qui Mariam absolvisti, et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti
Preces mei non sunt dignae, sed tu bonus fac
benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta, et ab hoedis me
sequestra,
statuens in parte dextera.
Confutatis maledictis flammis acribus addictis,
voca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis, cor contritum quasi
cinis,
gere curam mei finis.

Lacrymosa dies ilia, quare surget ex favilla
Judicandus homo reus, huic ergo parce Deus.
Pie Jesu Domine, dona eis requiem aeternam.

(Offertorium)
Domine Jesu Christe, Rex Gloriam, libera
animas
omnium fidelium defunctorum de poenis, de
profundo inferni lacu.
Libera eas de ore leonis, Domine.
Ne absorbeat eas Tartarus.
Domine Jesu Christe, Rex Gloriam, ne cadant
in obscurum.
Sed signifer sanctus Michael repraesentet eas
in lucem sanctam.
Quam olim Abrahae promisisti et semini eus.
Hostias et preces tibi.
Domine, laudis offerimus.
Tu suscipe animabus illis.
Quarum hodie memoriam facimus.
Fac eas Domine de morte transire ad vitam.
Domine Jesu Christe, Rex Gloriam, Jesu Domine,
Rex Gloriam, Domine Jesu Christe, Rex Gloriam.
Quam olim Abrahae promisisti et semini ejus.
Sanctus Dominus Deus Sabaoth, Pleni sunt
coeli et terra gloria tua,
Hosanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini,
Hosanna in excelsis.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi, Dona eis
requiem.
Agnus Dei qui tollis 'peccata mundi, Dona eis
requiem sempiternam.

MOTETTS

Klage-, Anklage- und Trostgesang

Wehe aber dir, du Verstörer!

Meinest du, du werdest nicht verstört
werden?

Und du, Verächter!

Meinest du, man werde dich nicht verachten?

Wenn du das Verstören vollendet hast,

so wirst du auch verstört werden;

Wenn du des Verachtens ein Ende gemacht
hast,

so wird man dich wieder verachten.

Siehe ihre Bosen schreien draussen,
die Engel des Friedens weinen bitterlich und
sprachen:

Die Steige sind wüst, es gehet niemand mehr
auf der Strasse.

Er hält weder Treue noch Glauben.

Wer in Gerechtigkeit wandelt, und redet was
Recht ist,

wer Unrecht hasset samt dem Geiz

und seine Hände abzieht dass er nicht

Geschenke nehme;

wer seine Ohren zstopft, dass er nicht

Blutschulden höre,

und seine Augen zuhält dass er nichts Arges
sehe;

Wer in gerechtigkeit wandelt, und redet was
Recht ist.

Der wird in der Höhe wohnen,

und Felsen werden seine Feste und Schutz sein.

Sein Brot wird ihm gegeben, sein Wasser hat

er genug.

Gleichwie die grünen Blätter auf einem schönen Baum

Gleich wie die grünen Blätter auf einem
schönen Baum,

etliche abfallen, etliche wieder wachsen,
also gehet es mit den Leuten auch,

etliche sterben, etliche werden geboren,
alles vergängliche Ding, muss ein Ende

nehmen.

Und die damit umgehen, fahren auch. mit
dahin.

Wohl dem, der stets mit Gottes umgehet,
und dasselbe ausleget und lehret.

Der es von' Herzen betrachtet, und gründlich
verstehen lernet,

und der Weisheit immer weiter nach forschet,
und schleicht ihr nach,

vor sie hingehet, und guckt zu ihrem Fenster
hinein,

und horcht an der Thür, sucht Herberge nahe
bei ihrem Haus,

und richtet an ihren Wand seine Hütte auf, und
ist ihm eine gute Herberge.

Er bringt seine Kinder auch unter ihr Dächlein,
und bleibt unter ihren Laube.

Darunter wird er von der Hitze beschirmet, und
ist ihm eine herrliche Wohnung.

Kommt her zu mir, alle die ihr mein begeeret
Kommt her zu mir, alle, die ihr mein begeeret,
und sättigt euch von meinen Früchten.
Meine Predigt ist süsser denn Honig, und
meine
Gabe süsser denn Honigseim.
Kommt her zu mir, alle die ihr mein begeeret,
kommt her zu mir.
Wer von mir isset, den hungert nimmer nach
mir.
Und wer von mir trinket, den durstet nimmer
nach mir.
Wer mir gehorchet, der wird nicht zu
Schanden,
und wer mir folget, der wird unschuldig
bleiben.
Es fliessen von mir viele Bächlein in die
Garten,
wie man das Wasser hinein leitet.
Da wässere ich meinen Garten, und tränke
meine Wiese.
Da werden meine Bächlein zu grossen
Strömen,
und meine Ströme werden grosse Seen.
Denn meine Lehre leuchtet so weit, als der
lichte
Morgen, und scheint ferne.
Kommt her zu mir, alle, die ihr mein begeeret,
und sättigt euch von meinen Früchten.
Kommt her zu mir.

Recording: 5-6 July 1993, 19-20 May 1994, Waalse Kerk, Amsterdam, The Netherlands
Recording/editing producer: Peter van Dijk
Recording/editing engineer: Frits Tor
Assistant engineer: Rob Horstman
Cover: © Mbolina/Dreamstime.com
© 1994 NM Classics
© 2021 Brilliant Classics